

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 581/2025
08.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда у помагању из члана 121. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 198/23 од 20.08.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 731/24 од 07.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 08.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 198/23 од 20.08.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 731/24 од 07.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 198/23 од 20.08.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда у помагању из члана 121. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци коју ће издржати по правноснажности пресуде, у коју му се има урачунати време проведено у притвору од 14.05.2018. године до 12.06.2018. године и од 28.06.2021. године до 29.06.2021. године.

Истом пресудом одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног, с тим што ће о висини истих суд одлучити посебним решењем, док је оштећени ББ ради остваривања имовинскоправног захтева, упућена напарницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 731/24 од 07.03.2025. године одбијене су као неосноване жалба ОЈТ у Нишу и жалбе окривљеног АА и његовог браниоца и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Тодоровић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд

усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи у делу одлуке о казни и примени институт ублажавања казне из члана 56. став 3. Кривичног законика и окривљеном изрекне казну испод прописаног законског минимума или одреди да казну затвора на коју је осуђен, издржава у просторијама у којима станује.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева, само формално наводи повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које је подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца дозвољено, при чему не указује на који начин је суд повредио кривични закон приликом доношења одлуке о кривичној санкцији, већ у образложењу захтева заправо указује на погрешну оцену од стране суда, чињеница од којих зависи одлука о кривичној санкцији, суштински истичући да је казна која је изречена окривљеном превисока и да није правилно одмерена. С тим у вези, бранилац истиче да је нејасно које околности је суд узео у обзир приликом одмеравања казне и како их је ценио, те указује на контрадикторности између побијаних пресуда у погледу разлога који се односе на кривичну санкцију. Поред овога бранилац износи и сопствено мишљење да је околност да је окривљени неосуђиван требала бити цењена као нарочито олакшавајућа околност која је у вези са осталим околностима конкретног случаја морала довести до примене института ублажавања казне из члана 56. став 3. Кривичног законика.

Из ових навода захтева, по оцени Врховног суда, произилази да је захтев за заштиту законитости поднет због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Осталим наводима захтева бранилац указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП, истичући да је чињенично стање остало неутврђено, јер је суд одбио да испита

окривљеног ВВ, према коме је поступак раздвојен, у својству сведока, са свим процесним дужностима које сведок има у току поступка и евентуално обави његово суочење са окривљеним АА, на који начин би била извршена целовита анализа одбране окривљеног АА у склопу са свим осталим доказима и утврђена одлучна чињеница која се односи на то где се налазио окривљени АА у тренутку повређивања оштећеног.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде из члана 440. и 441. став 1. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Тодоровића, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић